

PUBLISHED BY VIEW

၅၁၆

မဟာအဆန်ဆုံးနေ့ သစ်ရဲ့ရင်အုံ

Digital Art: Idea Kyaw
&
Wai Yan

အခန်း(၁)

“မင်းလက်ထပ်လိုက်တယ်ဆိုတဲ့ သတင်းကို ကြားကြားချင်း အရိပ်မျက်နှာလေးများ ဆယ်စက္ကန့်လောက် သွေးလှည့်ပတ်မှုတွေရပ်ဆိုင်းသွားသလိုပဲ သနားစရာကွာ၊ ကဲကဲတို့ ကတော့ နှုတ်ခမ်းမဲ့တယ်၊ မျိုးမြင့်မြင့်မြတ်ကတော့ နေသားကျသွားခဲ့သလိုပဲ မတုန်မလှုပ်ကလေးက...”

“သက်ရင့်ကကော သူကအဓိကကွ...”

“သက်ရင့်ကတော့ ခပ်ရင့်ရင့်ပဲ လက်ထပ်တော့တာဖြစ်လဲတဲ့ ကြက်တောင် ရိုက်မပျက်ဘူး ”

သူတို့ ဟာ သူတို့ ပြော၍ သောက်ကြစားကြ စားပွဲပေါ်မှာ အဖိုးတန် နိုင်ငံခြား အရက်ပုလင်းတွေ အခွံတွေ တစ်လုံးပြီးတစ်လုံး ဖြစ်လာသည်။

။

စားသောက်စရာ မြည်းစရာ အကြော်အလှော်တွေက အလျှံပယ်၊ သူ့ရှေ့က ဖန်ခွက်ထဲမှာ အရက်က ပြတ်လပ်သွားတယ်ဆိုတာမရှိ...

“ဟာ...တော်ပြီသက်တန့်၊ မိုးညံ့မထည့်နဲ့ တော့...အေ ”

သူလေးလံနေသည့် မျက်ခွံတွေကိုဖြဲခွဲဖွင့်ကာ နာရီကိုမြှောက်ကြည့်၏။ “ဆယ့်တစ်နာရီ ထိုးတော့မယ် ငါ...ငါပြန်မှ...”

“မင်းကလည်း ကွာ...အတူတောင်မနေရသေးဘူး ကြောက်နေပြန်

ပါပြီကွာ...အေ့...ရော့ ဒီတစ်ခွက်ချပါကွာ...”

တစ်ယောက်က ဒီတစ်ခွက် နောက်တစ်ယောက်ကနည်းနည်း သူ
စားပွဲပေါ်မှာ ခေါင်းစိုက်နေပြီ။

“ထည်ဝါ...”

“ဟင်...”

“မင်း...မင်းကို...ငါတို့ နည်းနည်းလောက်အင်တာဗျူးမယ်ကွလာ
!”

မိုးည့် အာလေးလျှာလေး စကားကမပီ...

“ဟုတ်တယ် မေးရမယ် ဒါမေးသင့်တယ်...”

“နေဦး ငါပဲအင်တာဗျူး...အေ့...ဗျူးလိုက်မယ်...”

တစ်ယောက်က ပုလင်းခွံတစ်လုံးကို ထည်ဝါမျက်နှာရှေ့မှာ ဒယ်မ်းဒ
ယိုင် လှမ်းထိုးလိုက်ပြီး...

“ဒီမှာ ရှင့်...လူကြီးမင်းထည်လဲတွဲခဲ့ဖူးတဲ့ မိန်းမလှပေါင်းများစွာ
ထဲမှာ အေ့... ‘အနှိုင်းမဲ့’ကိုကျမှ လက်ထပ်ယူခဲ့တယ်ဆိုတော့ အေ့...
ဘာတွေကွာခြားနေသလဲဆိုတာ အားလုံးသိအောင်ပြော...အေ့...
ပြောပြပါဦးရှင်...”

ထည်ဝါက အရက်ကြောင့်နီရဲနေသော နှုတ်ခမ်းနှစ်လွှာကို ခပ်တွန့်
တွန့် လှုပ်ရုံကလေးပြီးလိုက်ပြီး...ကိုင်ထားသောဖန်ခွက်ကိုပြန်ချ၏။

“ကွာတယ်...ဒါပေမဲ့ ငါမသိဘူး...ဒါပေမဲ့ အေ့...ငါသူ့ကိုပဲယူ
ရမှာ...”

စကားတို့ က အဆီအငေါ့မတည့်စွာ ထွက်သွားသော်လည်း သူ့ကိုယ်

သူတော့ သိနေသေးသည်။ ။

“မေမေတို့ ရဲ့ မြင့်မြတ်တဲ့ မဟာအနွယ်တော်ထဲကို ဘယ်သွေးနဲ့ မှ အရောမခံနိုင်ဘူးသား... .ခေတ်နဲ့ လူငယ်သဘာဝကို မေမေနားလည်လို့ သားပွေပွေရှုပ်ရှုပ် သွားလာပျော်ပါးတာကို ခွင့်လွှတ်ပေးထားတာ အေး... . တစ်ခုပဲရှိတယ် အိမ်ထောင်ရေးကိစ္စမှာ တော့ သားသဘောနဲ့ ဆုံးဖြတ်ခွင့် မေမေလုံးဝမပေးနိုင်ဘူး။”

“ဟုတ်ကဲ့” ဆိုသည့်စကားတစ်ခွန်းကို အနွယ်တော်ပီပီ သူမြင့်မြတ်စွာ တည်စေခဲ့တာဖြစ်သည်။ ။

သို့သော် ဒီနေ့ မမြင်ခဲ့ မသိခဲ့သောမျိုးနွယ်တူ မိန်းမတစ်ယောက်နဲ့ လက်ထပ်လိုက်ရခြင်းအတွက် သူ အသည်းကွဲနေတာမျိုးလည်း မဖြစ်ခဲ့ပါ။

ရည်းစားထားခဲ့တာ သူချစ်သူရှာခဲ့တာမှ မဟုတ်ဘဲ... .

ဒီအတွက် နောက်ဆံငင် လွမ်းလောက်စရာလည်း မရှိ။

သူတွဲခဲ့သော ကောင်မလေး နာမည်တွေကို သက်တန့်ရွတ်ပြနေတာ တောင် သူ့ရင်ထဲမှာ ဝိုင်တစ်ခွက်မျိုချလိုက်ရသလောက် ရှုတတလေး တောင်မှ ဖြစ်မသွားခဲ့ပါ။

သူ့စိတ်သူ့ဆုံးဖြတ်ချက်ထဲမှာ သူဟာ ရည်စားတွေထားပြီး ဘယ်လောက်ပဲ အပျော်ရှာရှာ တစ်နေ့မိဘပေးစားတဲ့ မိန်းမတစ်ယောက်ကို သာ လက်ထပ်ဖို့... .

“ငါပြန်တော့မယ်...”

နောက်ထပ် နာရီကြည့်ဖြစ်ပြီး ထရပ်တော့ ဆွဲလာသူက သူငယ်ချင်းတွေ အုပ်စုထဲကမဟုတ်

“ကိုကို...”

စကားဝါရောင် ကျပ်ကပ်နေသည့်ကိုယ်လုံးသွယ်သွယ်လေးကအရက်ခိုးဝေနေ သည့်မျက်လုံးတွေထဲမှာ မူးရစ်ရီဝေစွာထင်လာသည်။ ။

“သက်ရင့်...”

“ဪ ကိုကိုသိသေးတာပဲ”

သက်ရင့်ကသူ့လက်မောင်းကို ရဲရဲတင်းတင်းဆွဲတွဲလိုက်ပြီး သူမကို တအံ့တဩ မော့ကြည့်လာကြသည့် ပုရိသတို့ ၏ မျက်လုံးအစုံများကို ဂရုမစိုက်စွာ...

“သက်ရင့် ကိုကိုနဲ့ ရှင်းစရာရှိတယ် ကိုကိုခဏလိုက်ခဲ့ပါ”

“ဟင်...အေ...ဟာ မဖြစ်ဘူး တို့ တို့ ကဒီနေ့မှ လက်ထပ်ပြီးတာ ခုပဲနဲ့ခွဲပွဲက ထလိုက်လာရတာ သက်ရင့်ရဲ့...”

သက်ရင့် မျက်လုံးတွေက မျက်တောင်ခတ်ဖို့ မေ့နေသလား ထင်ရအောင် ခက်ထန်နေသည်။ ။

အလယ်ခွဲဆံပင်ကုပ်ထောက်နှင့် ရှမ်းစပ်မိုးဖြူဝင်းနီမြန်းသော ထည်ဝါ မျက်နှာချောချောကို မမှီတ်သုန်သော မျက်ဝန်းများ နှင့် နာကျင်စွာစိုက်ကြည့်နေကာ ဆုပ်ကိုင်ထားသော လက်တို့ ကိုလည်း မလွှတ်

“သက်ရင့် လွှတ်ကွာ...”

“မလွှတ်နိုင်ဘူးကိုကို...သက်ရင့်က ဆင်းဆင်းရဲရဲကလာတဲ့ ကလေးကချေ မိန်းကလေး မဟုတ်ဘူး ဆွေဂုဏ်မျိုးဂုဏ်နဲ့ မိဘမောင်ဖားနဲ့ နေတာ ကိုကိုနဲ့ သက်ရင့်အားလုံးကို အသိခံပြီး လူသိရှင်ကြားတွဲခဲ့ပြီးမှ ခုကိုကို လုပ်သွားတာ သက်ရင့်မခံနိုင်ဘူး...”

ထည်ဝါသက်ရင့်လက်ကို ဖယ်ချနေရင်းခေါင်းကို ဆတ်ခနဲခါထုတ်သည်။ သို့သော် မျက်ဝန်းတွေ ရီဝေနေတာကမပြေ...။

လူကမူးနေပေမယ့် အသိစိတ်ကိုတော့ သူတတ်နိုင်သမျှ ထိန်းချုပ်ထားခဲ့သည်။ ညဆယ့်နှစ်နာရီ မကျော်မီ သူအိမ်ပြန်မရောက်လို့ မဖြစ်။

“သက်ရင့် တို့ မင်းကို ဟိုအရင်ကတည်းက ပြောခဲ့ဖူး...အေ့...ပြောဖူးပါတယ်။ တစ်နေ့ကျရင် မိဘသဘောတူတဲ့ မိန်းကလေးနဲ့ ပဲ လက်ထပ်ရမယ်ဆိုတာ...”

“မသိဘူးကိုကို သက်ရင့်သိတာ ကိုကိုအခုလိုက်ခဲ့ဖို့ ပဲ ခဏလေးပါ ကိုကို...ဒီလိုအချိန်ကြီးမှာ သိက္ခာမဲ့ ခေါ်နေရတာ သက်ရင့်ကိုလည်း ငဲ့ပါဦး...”

“ဟုတ်တယ်... မခေါ်သင့်ဘူး... တို့ သိပ်မူးနေလို့ ပါကွာ တော်ကြာ မှားကုန်ရင် မကောင်းဘူး...အေ့...”

“ဟင့်အင်း သက်ရင့်နဲ့ ခုခဏလေးလိုက်ခဲ့ သက်ရင့်ကိုကိုနဲ့ မျက်နှာချင်းဆိုင်ပြီး ရင်ထဲမှာ ရှိတာတွေ ပြောချင်တယ် ခဏလေးလိုက်ခဲ့ပါ ကို”

“ကဲ...ကဲပါကွာ ခုမှ ဆယ့်တစ်နာရီပဲရှိသေးတာ လူပျိုညဆိုတာ ဒီလိုပဲ လူတိုင်း ကဲကြတာပဲ လိုက်သွားလိုက်စမ်းပါ သူကမိန်းကလေး ဈေးကိုင်မနေစမ်းပါနဲ့...”

“မဟုတ်ဘူး ငါ...”

“လိုက်သွားပါဆိုကွာ...ကဲ လာ သက်ရင့် ဒီကောင့်ကို ငါကိုယ်တိုင် ကားပေါ်တင်ပေးလိုက်မယ် ”

“ဟာ မလုပ်နဲ့ မဖြစ်ဘူး သက်ရင့် ကိုယ်တောင်းပန်တယ်ကွာ ”

ထည်ဝါ နှစ်ယောက်သုံးယောက် လက်ထဲမှာ ရုန်းရုန်းဖယ်ဖယ်နဲ့ ပဲ
ကားပေါ်ရောက်သွားသည်။ ။

သက်ရင့်က နှုတ်ခမ်းလေးတင်းတင်းစေ့ကာ သူ့လက်ကိုဖမ်းဆုပ်
ထားပြီး ကားတံခါးကို ဆောင့်ပိတ်လိုက်၏။

“သက်ရင့် အဲဒါသတို့ သားနော် အချိန်မီပြန်ပို့ပေးမှ ဖြစ်မှာ ”

သက်ရင့်ကဘီလူးပြူးသလို နီရဲနေအောင်ဆိုထားသည့် နှုတ်ခမ်းက
လေးကို တင်းတင်းစေ့၍ မဲ့ပြီးသည်။ ။

ကားလေး ဟိုတယ်ဝင်းထဲက ထွက်သွားတော့ သက်တန့်မှူးနောက်
နေသည့် ခေါင်းကို ဘယ်ညာခါထုတ်ပစ်ရင်း...

“သက်ရင့် ဘာဖြစ်လို့ ဒီကောင့်ကို အတင်းအကျပ်ခေါ်သွားတာလဲ”

*

အခန်း (၂)

“ချပ်...ချပ်...ချပ်...ချပ်...”

ဘယ်ညာလွဲခါနေသော ရှေးဟောင်းနာရီကြီးက ကျောဘက်မှာ ပေမယ့် မှန်ထဲပြေးဝင်ကာ မျက်နှာရှေ့ကနေ မျက်လုံးပြူး လျှာထုတ်ကာ လှောင်ပြောင်နေသည့် လွန်စွာမုန်းတီးဖွယ် ကောင်းသော မျက်နှာတစ်ခုလို...

အနှိုင်း၏ ဖူးရွန်းနုအိနေသော နှုတ်ခမ်းပြည့်ပြည့်လေးတွေ လူးလွန့်ဖူးရောင်လာသည်။ ။ အရောင်တင်ခြယ်သထားသည့် မျက်ဝန်းတို့ မှာ ပြည့်တက်လာသော မျက်ရည်တို့ က ပြီးပြီးပြန်ပြန် လက်လျက် ကော့ညွတ်ထိန်းကွပ်ထားသည့် မျက်တောင်နက်တို့ ၏ ဘောင်ကို ဖြတ်ကျော် ခုန်ဆင်းဖို့ တာစူနေကြသည်။ ။

စိန်ဆံထိုး၊ စိန်သွားတန်းခွေးထားသော စိုက်ဘီး။

စိန်ပွင့်တွေတုန်ခါနေသော ဘေးတွဲပန်း...

အခွေလိုက် ရစ်ဖွဲ့ထုံးနှောင်ထားသော ဆံထုံးနှင့်လည်တိုင်ကြော့မှာ အရစ်လိုက်တွဲသီထားသည့် ရတနာလည်ကုံးတွေ...

ဆံထုံးကိုလည်း ဖြေမည့်သူမရှိ။

လည်ဆွဲတွေကိုလည်း ဖြုတ်ပေးမည့်သူပေါ်မလာ။

“သား ဒါမင်္ဂလာဦးညနော် သားဆံထုံးဖြေရမှာ ဒါမှ အကြင်လင်မ

ယား အရာမြောက်မှာ . . .အပေါင်းအသင်းတွေနဲ့ လိုက်ပြီး သောက်စား
မနေနဲ့ . . .”

သူ့သားအကြောင်း သူသိလို့ နေမှာ ပေါ့ . . .

ညွန့်မှူးကြီးကတော် ဒေါ်တင်မမထိုက် သားဖြစ်သူကို ခပ်ကျိတ်ကျိတ်
တံမှာ တာ အနှိုင်းကြားခဲ့သေးသည် ။

“ ခဏလေးပါ မေမေ . . .” တဲ့

“ ဒင် . . .ဒင် . . .ဒင် . . .ဒင် . . .ဒင် . . .”

ဆယ့်နှစ်နာရီတိတိ နာရီရဲ့ ရိုက်ခတ်သံက ပြည့်အိုင်နေသော မျက်ရ
ည်မြစ်ကြောမှာ မုန်တိုင်းထသွားသလို ဖိတ်ဖိတ်စဉ်စဉ် ပြိုဆင်းလာသ
ည့် မျက်ရည်တို့ ကို တားဆီးမနိုင်။

နှုတ်ခမ်းသားလေးကို ခပ်ဖိဖိကိုက်ထားရင်း နဖူးစည်းမှ တန်းချ
ထားသော ငွေချည်လွှာပဝါပါးလေးကို နာကြည်းစွာ ဆုတ်ဆွဲဖြုတ်ချလို
က်၏။

ဂုဏ်ထည်ဝါ . . .

ခုချိန်ကစပြီး ရှင်နဲ့ ကျွန်မက သုံးနဲ့ လေးပဲ။

မျက်ရည်တွေ အဆက်မပြတ်ကျနေသော်လည်း ရှိုက်သံတစ်ချက်က
လေးမှ မထွက်တင်းနေအောင် စေ့ပိတ်ထားသည့်နှုတ်ခမ်းသားလေး
တွေ တွန့်ခနဲ လွန်ခနဲ မဲ့ကျသွားတတ်ပုံက ဝမ်းနည်းလို့ ကြိတ်မှိတ်မျိုသိ
ပ်ခံစားနေရတာမျိုး မဟုတ်ဘဲ နာကြည်းခံခက်စွာဖြစ်လေသည် ။

အနှိုင်း မှန်ထဲက ကိုယ့်ရဲ့ ရုပ်ပုံလွှာကို ငေးစိုက်ကြည့်နေရင်း ဆံထိုး
တွေပန်းတွေကို တစ်ခုချင်းဖြုတ်ချသည် ။

ထိုနောက်...ဆံထုံး...

“အနှိုင်းရယ် စင်ဂုဏ်ထည်ဝါ ဆိုတဲ့ တစ်ယောက်က ယောက်ျားတန်
မဲ့ ပက်ပက်စက်စက်ချောပြီး ရည်းစားတွေ အများကြီးထားတယ်ဆိုပဲ
ထားလိုက်သမျှတကယ့် ဒိတ်ဒိတ်ကြဲ အချောအလှတွေပဲတဲ့ ပြီးတော့ သူ
ကချည်းပဲထားခဲ့တာတဲ့ စုံစမ်းရသမျှ မသက်သာလိုက်တာဟယ် တက
ယ့်လူပွေလူရှုပ်ကောင်ပါ။ ”

“နင်တို့ ကမျိုးနွယ်တူချင်း လက်ထပ်ရမယ်ဆိုတော့လည်း ခက်သား
နော်။ ဒါပေမဲ့ဟာ မျိုးနွယ်တူယူတိုင်း စိတ်ချမ်းသာကုန်ကြရင်တော့
ကောင်းတာပေါ့။ လူကြီးတွေ တစ်ယူသန်တာ လူငယ်တွေ စိတ်ညစ်စရာ
ကြီး ဖြစ်ကုန်ရင် ဘာလုပ်မှာ လဲ ...”

“ငါတို့ နင့်ကိုတကယ်သနားတယ် မန္တလေးကနေရန်ကုန်သားနဲ့
လာပြီး လက်ထပ်ရတယ် မမြင်ဘူး၊ မသိဘူးဘဲနဲ့ ဘာမှ လည်း အကဲခ
တ်ခွင့် ရွေးချယ်ခွင့်မရဘဲ မင်္ဂလာဆောင်ရတယ်...”

သူငယ်ချင်းတွေက မီးလောင်ရာလေပင့်ကြတာမျိုးမဟုတ်ဘဲ မင်္ဂ
လာခန်းဝင်တော့ သတို့ သားမရှိသည့် သူမအဖြစ်ကြောင့် သူတို့ ပါ မျက်
ရည်ဝိုင်းနေကြရှာတဲ့ အထိ ရင်နဲ့ ခံစားပေးကြတဲ့ သူငယ်ချင်းတွေ။

“ သမီး ... အနှိုင်းမဲ့... သမီး ”

ဒေါ်တင်မမထိုက် တံခါးခေါက်ခေါ်သည် ။

“ ဒေါက် ... ဒေါက်...”

“ သမီး ... ”

မေမေ့အသံပါပေါ်လာသည် ။

အနှိုင်းမဲ့ စေ့ပိတ်ထားသည့် နှုတ်ခမ်းတို့ ကိုမဖွင့်ခဲ့ပါ . . .

“အနှိုင်း သူငယ်ချင်း အနှိုင်းရေ . . .”

အပြင်မှာ ခေါ်သံတွေများ ပြားလာသည်။

အနှိုင်းမဲ့ နောက်ဆုံးဆံညှပ်တစ်ခုကို ဖြုတ်လိုက်တော့ သိမ်းတင်ထားသည့် ဆံပင်ရှည်တွေ လုံးထွေးပြိုကျလာ၏။

ကတ္တီပါသားနယ် ပြောင်အိန်ကမောင်နေသော ဆံနွယ်ရှည်တို့ က သူမထိုင်နေသည့်တိုင်း ကျောပြင်နဲ့ အပြည့် တင်ပါးအောက်ထိ ဝဲဖြာကုပ်ဝဲသွားသည်။

“သတို့ သား ခုထိပြန်မရောက်သေးဘူး အန်တီ”

“ဟုတ်တယ် စစ် အခုထိမလာသေးဘူး . . .”

“မိဘမျက်နှာကို အိုးမဲသုတ်တဲ့ တိရစ္ဆာန် . . .”

“အဲဒါကအရေးမကြီးဘူး အနှိုင်းအရှက်ကြီးပြီး အထဲမှာ တစ်ခုခုလုပ်နေမှာ စိုးတယ် . . .ခေါ်ပေးကြပါ . . .”

“ဟုတ်တယ် . . . အနှိုင်း ကိုခေါ်ပါဦး . . .”

ထက်ထက်နဲ့ ဒီဇင်ဘာနှင်း အသံလေးတွေ ငိုသံစွက်နေတာပါ အနှိုင်းကြား နေရင်း

သို့သော် . . . အသံပြုဖို့ သူမ စိတ်မကူးခဲ့။

သတို့ သားက မနှစ်မြို့လို့ ရောက်မလာခဲ့သော . . .

မျက်နှာပဝါ သိမ်းမည့်သူမရှိ ဆံထုံးကမဖြေနိုင်၊ သူမအဖြစ်ကိုဝိုင်းဝန်းသနားကြ ဦးမှာ လား . . .

အနှိုင်းမဲ့ အံ့ကြိတ်၍ မဲ့ပစ်သည် ။ ရှိစေတော့ သူမ ဒီမင်္ဂလာဦးမှာ
ဤမည်သော ယောက်ျားကြောင့် သိက္ခာကျ အရှက်ရခဲ့ရပြီ။ ကျေးဇူးတ
င်ပါသည် သူဟာ ကိုယ့်ကို ဇနီးအဖြစ် ပေါင်းသင်းခွင့်မရှိတော့တဲ့ အဖြစ်
ဟာ အရှုံးထဲကအမြတ်ပါပဲ...။

သူ လူပွေတစ်ယောက်ပါလားဆိုတာ သိလိုက်ရသော ယူကျုံးမရစိ
တ်နှင့် မသတိရုံရှာမိခဲ့သည် ၊ သည် ယောက်ျားနှင့် မပေါင်းသင်းရခြင်း
အတွက် အနှိုင်း ကျေနပ်သည် ။

ဒါဟာ ဘုရားပေးတဲ့ ကံကောင်းခြင်းလက်ဆောင်...။

*

အခန်း (၃)

အခန်းတံခါးအသေပိတ်ကာ စိတ်ချလက်ချ အိပ်ပစ်လိုက်တာ မနက်
လေးနာရီ လေးဆယ့်ငါးမှာ နိုးလာသည်။ ။

အနှိုင်း အိပ်ရာကထ၍ တံခါးဖွင့်လိုက်တော့
အပြင်ဘက်ဆိုဖာပေါ်မှာ လက်ပိုက်လျက် ပက်လက်ဆန့်ဆန့်ကြီးအိပ်
နေသော ယောက်ျားတစ်ယောက်ကိုတွေ့လိုက်ရသည်။ ။

စပ်ဂုဏ်ထည်ဝါပဲဆိုတာ မမေးဘဲသိလိုက်၏။

ညလယ်လာဝတ်စုံနဲ့ အတိုင်း အဖြူရောင်တိုက်ပုံ ပိုးချိတ်ပုဆိုးနှင့် မျ
က်လုံးကို ဖျတ်ခနဲ တစ်ချက်သာဝှေ့ကြည့်ကာ မျက်နှာဆီသို့မရောက်မီ
အကြည့်ကို ပြန်ရပ်သိမ်းလိုက်သည်။ ။

သူဟာ ရွှေအဆင်းနဲ့ မင်းသားဖြစ်ပါစေ
အနှိုင်းသူ့ကိုဘယ်သောအခါမှ အထင်ကြီး နိုင်တော့မည်မဟုတ်။

ရေချိုးခန်းက ထွက်တော့ သနပ်ခါးပါးပါးလိမ်း နံ့သာရောင်ဝတ်စုံ
လေးကို ဝတ်ကာ အပြင်ထွက်လာခဲ့သည်။ ။

ဘုရားဆွမ်းတော်ကပ်နေသော ဒေါ်တင်မမထိုက်ရဲ့ ဘုရားရှိခိုးသံ ခြံ
ထဲမှာ လမ်းလျှောက်နေသည့် ဦးနန်းမြတ်ခေါင်ရဲ့ အရိပ်၊ မီးဖိုခန်းထဲမှာ
မနက်စာအတွက် ချက်ပြုတ်ပြင်ဆင်နေကြသူများ ... မနက်အာရုံရဲ့ နိုး
ထခြင်းမှာ အားလုံးလှုပ်ရှားနေကြပြီး ဖြစ်သော်လည်း အနှိုင်း ဘယ်သူ့

ကိုမှ တွေ့ဆုံနှုတ်ဆက်ခြင်းမပြုခဲ့ပါ။

“ဟင် သမီး စောစောစီးစီးဘယ်လိုဖြစ်လာတာလဲ”

“မင်္ဂလာပါမေမေ”

အနှိုင်း ကြည်လင်စွာပြုံးပြပြီး မေမေ့ပါးကိုနမ်းလိုက်သည်။ ဒါငယ် စဉ်ကတည်းက အနှိုင်း အိပ်ရာနီးထဲတွဲ မနက်တိုင်း ပြုမူနေကျအကျင့် တစ်ခု။

မေမေက အနှိုင်းရဲ့ လက်ဖဝါးလေးကို ထွေးဆုပ်၍ ကကြီးပုံနဖူးလှ လှလေးကို ပြန်နမ်းသည်။

သို့သော် မေမေ့အနမ်းက မကြည်လင်ခဲ့။ “ဘယ်လိုဖြစ်လာလဲ ပြော ပါဦး သမီးရယ် . . . ညကစပ် ပြန်မလာဘူးလား ”

အနှိုင်းက မေမေနဲ့ အတူ ဆိုဖာပေါ်မှာ ဝင်ထိုင်ပြီးမှ တိုက်ကြီးတစ်ခု လုံးကို သေချာ ဝေ့ဝဲကြည့်သည်။

“တိုက်က အရမ်းလှတာပဲနော် မေမေ . . . ဖေဖေနဲ့ မေမေနှစ်ယောက် ဘကြီးသန်းရယ်မှ သုံးယောက်တည်း . . . လူများ သွားအောင် အနှိုင်း လာနေမယ် . . .”

အနှိုင်း ဘာပြောပြော မေမေမျက်စိ မျက်နှာပျက်နေလျက်နှင့် “သမီး . . . သမီး အိမ်ထောင်ရေးကို ကျောက်သင်ပုန်းပေါ်မှာ စာရေးသလို မှား တာနဲ့ လက်ဝါးနဲ့ ပွတ်ချေဖျက်ပစ်လို့ ရတာမျိုး မဟုတ်ဘူး နော် . . . ပေါ့ ပေါ့လေးသဘောမထားနဲ့ သမီးအခု ဘာဖြစ်လာသလဲ၊ အစ်မတင်တို့ ကို ဘယ်လိုမလေးမစား လုပ်လာခဲ့သလဲ။”

အနှိုင်းမျက်နှာပေါ်မှာ အပြုံးတွေပျောက်ကွယ်ကုန်သည်။

“အနှိုင်းကို မလေးစားစော်ကားခံလိုက်ရတာပါ မေမေ... အရက်နဲ့ လား မိန်းမနဲ့ လား ဘာနောက်လိုက်နေမှန်းမသိတဲ့ ရှုပ်ပွေ့ပျက်စီးနေတဲ့ သတို့ သားရဲ့ ဂရုမစိုက် ပစ်ပယ်ခြင်းကိုခံခဲ့ရတဲ့ သတို့ သမီးက အနှိုင်းပါ။ သူ့ကိုတစ်ညလုံး ငုတ်တုတ်ထိုင်စောင့်ရင်း ကြည့်မဲ့သူမရှိတဲ့ ဒီမျက်နှာက ပဝါကို ကိုယ်တိုင်ဖြုတ်ခဲ့ရတယ်... ဖြေမယ့်သူမရှိတဲ့ ဆံထုံး ကို ကိုယ်တိုင်ဖြေခဲ့ရတယ်။”

ပြောနေရင်း အနှိုင်းမျက်ဝန်းမှာ မျက်ရည်ရောင်တွေ လက်လာသည့် ။ သို့သော် အနှိုင်းမျက်နှာပြင်သည် ဝမ်းနည်းပူဆွေးခြင်း သရုပ်အလျှင်းမရှိ၊ “သူကဘာမို့လဲ... အနှိုင်းက ဘာဖြစ်နေလို့ လဲ၊ သူ့ကို အနှိုင်းမုန်းတယ်၊ ဘယ်တော့မှ ပြေမှာ မဟုတ်တဲ့ နာကြည်းခြင်းမျိုးနဲ့ နာတယ်၊ နာမည်ကိုပဲ ကြားဖူးပေမယ့် နာမည်နဲ့ တင်လုံလောက်သွားပြီ မေမေ၊ ဒီသားမျိုးမွေးပြီး ဒီအဖြစ်တွေဖြစ်စေခဲ့တဲ့ သူ့ရဲ့ မိဘတွေကိုလည်း ရင်မဆိုင်ချင်တော့ဘူး အနှိုင်း ဒီမှာ ပဲ နေပါရစေမေမေ...”

“အို...မဖြစ်ဘူး”

ဒေါ်ခင်နန်းရတနာ အထိတ်တလန့် ငြင်းပယ်ရင်း နေရာမှာ ထရပ် လိုက်ပြီးသား ဖြစ်သွား၏။ သမီးစိတ်မှတ်ကြီးတတ်တာကို သူသိသည် ။

ဒါဖြစ်တာ ဒါကြောင့်ဆိုသည့် အဖြစ်ကနေ တနံ့နံ့တွေးပြီး မုန်းတီး တတ်သည့် ညဉ့်ကို နားလည်နေသည် ။

ဒါကြောင့် သမီးရောက်လာတော့ စိုးရိမ်လွန်လို့ ဘာဖြစ်လာသလဲလို့ မေးလိုက်ရတာ အမော ခုတော့ ထင်တဲ့ အတိုင်းပဲဖြစ် လာပြီ။

“ဒီသားကို ဒီလိုဖြစ်အောင် မွေးခဲ့တာ မဟုတ်ဘူး သမီး။ အစ်မတင် တို့ က သိပ်ကို မြင့်မြင့်မြတ်မြတ် ထည်ထည်ဝါဝါ နေတတ်ခဲ့တဲ့ မိသားစု ၊ စပ်ဂုဏ်ထည်ဝါဟာ ဘယ်လိုမှ အိတ်ထဲထည့်ဝှက်လို့ မရလောက်အောင်

င် ပေါ်လွင်နေတဲ့ ကလေး သူ့ကာလနှင့် သူ့ခေတ်အတိုင်းချောလို့ ထော
လို့ ပေါ်ပြူလာဖြစ်လာတဲ့ သူ့ကို သားကိုချစ်လို့ အခွင့်အရေးပေးထားခဲ့
တာ မိန်းကလေးတစ်ယောက်က လက်ဆောင်ပေးမိတ်ဆက်မှ တော့ ဘ
ယ်ယောက်ျားလေးကခါးထောက် တက်ခေါက်ပြီး တုံ့ပြန်မှာ လဲ...”

“ဒီယောက်ျားမျိုးက အထင်ကြီးစရာလားမေမေ၊ အရက်သောက်တာ
ကျတော့ အမျိုးမြတ်တာလို့ မေမေပြောဦးမလား။”

“ဒါပေမဲ့ စင်ဂုဏ်ထည်ဝါက အရက်သမား မဟုတ်ဘူး သမီး ဘွဲ့ရပြီး
သား ဆရာဝန်လောင်းတစ်ယောက်”

“သမီးအထင်ကြီးလို့ မရတော့ဘူး မေမေ စင်ဂုဏ်ထည်ဝါဆိုတဲ့ လူ
ကို အသံတောင် မကြားချင်လောက်အောင် မုန်းနေတယ်၊
အစဉ်အလာပျက်ခဲ့တဲ့ သူဟာ သမီးကိုပေါင်းသင်းခွင့် မရှိတော့ဘူးဆိုရ
င် သမီးသူနဲ့ အတူမနေပါရစေနဲ့ မေမေ သမီးဒီမှာ ပဲနေပါရစေ။”

“မဖြစ်နိုင်ဘူးလို့ မေမေပြောပြီးပြီပဲသမီး၊ ဒါဟာ မေမေတို့ မျိုးနွယ်
ရဲ့ ကြီးမြတ်တဲ့ အစဉ်အလာတစ်ခု လင်မယားအဖြစ်က ပြတ်စဲသွားတာ
မျိုး မဟုတ်ဘူး ၊ သတို့ သားဘက်ကချို့ယွင်းပျက်ခဲ့လို့ ဇနီးမယားဘက်
ကို ပိုင်စိုးခြယ်လှယ်ခွင့်ပေးလိုက်ကြောင်း တစ်မျိုးပဲဖြစ်တယ်...သူဟာ
သမီးရဲ့ ခင်ပွန်းပဲဖြစ်သလို သမီးဟာလည်း သူ့ဇနီးအဖြစ်က ဘယ်တော့
မှ နှုတ်ထွက်လို့ ရမှာ မဟုတ်ဘူး...”

ဒေါ်ခင်နန်းရတနာ ရှင်းလင်းပြတ်သားစွာ ပြောပြနေသမျှ အနှိုင်းမျှ
က်နှာလေးမှာ ခံရခက်နေသော မာန်မာနများ နှင့် မိဘစကားကို မပယ်
ရှားဝံ့နေသော ငုပ်လျှိုးထားရသည့် သူ့အပေါ်မုန်တီးခြင်းများက ရောင်စုံ
မီးလုံးကြီးလည်ပတ်နေသလို အရောင်တွေအမျိုးမျိုး ရုပ်တိုက်ပြေးနေ
သည် ။

“ဒါကို ပေါင်းသင်းခွင့်မရှိဘူးဆိုတာကို ဘယ်လိုစည်းခြားသတ်မှတ်
မှာလဲ မေမေ၊ သမီးက သူ့ဇနီးအဖြစ်ရှိနေပေးရတော့ သူတကယ်လို့ . . .
”

“အဲဒီစည်းကမ်းကို သူနားလည်တယ်၊ သူသမီးကိုပေါင်းသင်းချင်ရင်
သမီးရဲ့ စိတ်ကျေနပ် လိုက်လျောမှုရဖို့ သူ့ဘက်ကကြိုးစားလာလိမ့်မယ်
ကြိုးစားခွင့်လည်း ရှိတယ်။”

“သမီးကဘယ်တော့မှ ကျေနပ်လိုက်လျောမှာ မဟုတ်ဘူး ဆိုရင်
ကော မေမေ.. .”

ဒေါ်ခင်နန်းက သမီးမျက်နှာကိုဒေါသမကင်းသော ပြောရခက်၍ စိတ်
ရှုပ်ထွေးရသော ခပ်တွန့်တွန့်မျက်ခုံးများ စုကျုံ့ကာ . . .

“ကိုယ့်ယောက်ျားက ကျိုးကျိုးကန်းကန်း အနှူအဝဲပဲဖြစ်သွားသွား
ဆံဖြူသွားကျိုးတဲ့ အထိရိုးမြေကျ ပေါင်းသင်းသွားရမှာ ပဲသမီး၊ သမီး ဒီ
လိုမာနတွေထားလို့ သူကကွယ်ရာမှာ တခြားတစ်ယောက်နဲ့ ပျော်ပါးမှား
ယွင်းနေရင်ကော သမီးက သူ့မိန်းမပဲ . . . သူ့အပြင်မှာ သားကွမယားကွ
နဲ့ တစ်အိုးတစ်အိမ် ထူထောင်သွားပြီဆိုရင်လည်း သမီးက သူ့မိန်းမပဲ
နေရာတိုင်းမှာ မာနထားသင့်သလား မထားသင့်ဘူးလား သမီးစဉ်းစား.
. . .”

စဉ်းစားပါတယ်မေမေ အဲဒါဟာ သမီးဘယ်နည်းနဲ့ ဖြစ်ဖြစ် သူနဲ့ အ
တူတူ နေရတော့မယ်ဆိုရင် စပ်ဂုဏ်ထည်ဝါဆိုတဲ့ ယောက်ျားကို အမြဲ
တမ်း နာကြည်းမုန်းတီး နေတတ်အောင်ကြိုးစားဖို့ . . .